

2. Odpisy amortyzacyjne od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegają przekazaniu:

- 1) do budżetu państwa — w wysokości odpowiadającej procentowi odpisów amortyzacyjnych wpłacanych do budżetu centralnego przez przedsiębiorstwa państwowe,
- 2) na fundusz rozwoju — w pozostałej kwocie amortyzacji.

3. Odpisy amortyzacyjne od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, powstałych po dniu wejścia w życie niniejszej uchwały i w całości sfinansowanych środkami własnymi Zarządu, nie podlegają podziałowi, o którym mowa w ust. 2.

4. Zarządowi przysługują ulgi we wpłatach części odpisów amortyzacyjnych do budżetu centralnego, zwane dalej „ulgami amortyzacyjnymi”, od realizowanych inwestycji, o których mowa w § 11 ust. 1, w wysokości 30% ich wartości kosztorysowej. W poszczególnych latach ulga amortyzacyjna nie może przekraczać 30% faktycznie poniesionych nakładów na daną inwestycję, z tym że wysokość ulgi amortyzacyjnej nie może być wyższa od kwoty należnej wpłaty odpisów amortyzacyjnych do budżetu, o których mowa w ust. 2 pkt 1.

5. Ulga amortyzacyjna przysługuje również w okresie spłaty kredytów zaciągniętych po dniu 31 grudnia 1986 r. na inwestycje wymienione w ust. 4, w wysokości 50% amortyzacji naliczonej od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, powstałych w wyniku tych inwestycji.

6. Do Zarządu stosuje się przepisy określone dla przedsiębiorstw państwowych, których organem założycielskim są naczelne i centralne organy administracji państwowej, dotyczące trybu zawiadamiania urzędu skar-

bowego o podejmowaniu inwestycji Kwalifikującej się do ulgi amortyzacyjnej, zasad obliczania ulg, o których mowa w ust. 4 i 5, oraz sankcji za niewłaściwe ich wykorzystanie.

Rozdział 5

Finansowanie wynagrodzeń.

§ 14. Do Zarządu stosuje się zasady kształtowania środków na wynagrodzenia i opodatkowania z tytułu ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń, obowiązujące w przedsiębiorstwach państwowych.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 15. Do czasu wdrożenia w Zarządzie zasad, o których mowa w § 14, fundusz wynagrodzeń Zarządu podlega korekcie z zastosowaniem wskaźnika 0,4% wykonanego za rok ubiegły funduszu wynagrodzeń osobowych za każdy 1% przekroczenia dochodów w stosunku do ubiegłego roku w cenach bieżących, po uwzględnieniu skutków zmiany kursów walut.

§ 16. Zasady prowadzenia gospodarki dewizowej oraz rachunków odpisów dewizowych regulują odrębne przepisy.

§ 17. W sprawach nie uregulowanych uchwałą stosuje się przepisy prawa budżetowego dotyczące zakładów budżetowych.

§ 18. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1987 r., z tym że przepis § 15 ma zastosowanie do rozliczenia funduszu wynagrodzeń osobowych za 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

23

UCHWAŁA Nr 5 RADY MINISTRÓW

z dnia 13 stycznia 1987 r.

w sprawie ustanowienia odznaki honorowej „Wzorowy Kierowca”.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach (Dz. U. Nr 31, poz. 130) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Ustanawia się odznakę honorową „Wzorowy Kierowca”, zwaną dalej „odznaką”.

2. Odznaka jest trzystopniowa: brązowa, srebrna i złota.

§ 2. Odznaka jest zaszczytnym wyróżnieniem oraz wyrazem uznania dla wzorowej zawodowej i społecznej postawy kierowców pojazdów samochodowych oraz motorniczych tramwajów, zwanych dalej „kierowcami”.

§ 3. Odznaka może być nadawana zawodowym kierowcom zatrudnionym w jednostkach gospodarki społecznej lub będącym członkami zrzeszeń prywatnego transportu, należących do Naczelnej Rady Zrzeszeń Transportu Prywatnego, a także żołnierzom i pracownikom resortu obrony narodowej oraz funkcjonariuszom Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej, żołnierzom jednostek wojskowych podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz pracownikom resortu spraw wewnętrznych — za wzorową postawę oraz współdziałanie w wychowywaniu młodych kadr kierowców.

§ 4. 1. Odznaka jest okrągła, o średnicy 30 mm, wykonana z metalu koloru brązowego, srebrnego lub złotego, zależnie od stopnia odznaki. Licowa strona przedstawia koło samochodowe, wewnątrz którego na oksydowanym lub patynowym tle znajduje się sylwetka stylizowanego wizerunku samochodu ciężarowego w kolorze odznaki. Nad sylwetką samochodu jest umieszczona emaliowana czerwona tarcza z godłem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Poniżej sylwetki znajduje się emaliowana białoczerwona wstęga o szerokości 4 mm; w środkowej części wstęgi na tle koloru odznaki jest wryty czarny dwuwierszowy napis: „WZOROWY KIEROWCA”. Odwrotna strona odznaki jest gładka; znajduje się na niej zakrętka lub zapięcie agrafkowe.

2. Wzór odznaki określa załącznik do uchwały.

§ 5. Odznaka może być nadana kierowcy, który w zawodzie tym wzorowo przepracował:

- 1) co najmniej 5 lat w jednym zakładzie pracy — brązowa,
- 2) co najmniej 10 lat i otrzymał brązową odznakę przed co najmniej pięcioma laty — srebrna,
- 3) co najmniej 15 lat i otrzymał srebrną odznakę przed co najmniej pięcioma laty — złota.

§ 6. 1. Żołnierzom pełniącym czynną służbę wojskową oraz osobom spełniającym zastępczo obowiązek tej służby do uzyskania odznaki zalicza się okres zatrudnienia w zawodzie kierowcy z ostatniego miejsca pracy.

2. Żołnierzom zwolnionym z czynnej służby wojskowej oraz pozostałym osobom wymienionym w ust. 1 okres pełnienia służby w charakterze kierowcy zalicza się do okresu zatrudnienia wymaganego do uzyskania odznaki odpowiedniego stopnia, jeżeli podjęli pracę w zawodzie kierowcy przed upływem terminów określonych w przepisach ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1984 r. Nr 7, poz. 31) oraz ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 16, poz. 134, z 1972 r. Nr 53, poz. 341 i 342, z 1974 r. Nr 24, poz. 142 i Nr 47, poz. 282, z 1979 r. Nr 15, poz. 97 i z 1983 r. Nr 16, poz. 78), normujących zasady zaliczania odbytej służby wojskowej do okresu zatrudnienia.

§ 7. 1. Odznaka jest nadawana z okazji Dnia Transportowca i Drogowca. Odznakę nadaje i wręcza uroczystie wraz z legitymacją:

- 1) wojewoda (prezydent miasta: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi) właściwy ze względu na miejsce zatrudnienia kierowcy,
- 2) żołnierzom i pracownikom resortu obrony narodowej — Minister Obrony Narodowej lub organ przez niego upoważniony,
- 3) funkcjonariuszom Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej, żołnierzom jednostek wojskowych podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i pracownikom resortu spraw wewnętrznych — Minister Spraw Wewnętrznych lub organ (dowódca — kierownik jednostki) przez niego upoważniony.

2. Odznakę może również wręczać osoba upoważniona przez właściwy organ wymieniony w ust. 1.

§ 8. 1. Uzasadniony wniosek o nadanie odznaki przedstawia wojewodzie kierownik zakładu pracy zatrudniającego kierowcę. Wniosek powinien być zaopiniowany przez organizacje polityczne i społeczne działające na terenie zakładu pracy.

2. Wniosek o nadanie odznaki żołnierzowi, funkcjonariuszowi Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej

oraz pracownikowi resortu obrony narodowej lub spraw wewnętrznych przedstawia właściwemu ministrowi dowódca — kierownik jednostki.

§ 9. 1. Odznakę nosi się na prawej stronie piersi.

2. Żołnierze w czynnej służbie wojskowej oraz funkcjonariusze Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej noszą odznakę w sposób określony w przepisach dotyczących umundurowania, obowiązujących w resortach obrony narodowej i spraw wewnętrznych.

§ 10. Organy nadające odznakę prowadzą ewidencję osób wyróżnionych odznaką. Kartą ewidencyjną jest zatwierdzony wniosek o nadanie odznaki.

§ 11. 1. Utrata odznaki następuje w razie prawomocnego skazania wyróżnionej osoby na karę pozbawienia praw publicznych.

2. Organ, który nadał odznakę, może pozbawić odznaki w razie stwierdzenia, że osoba wyróżniona dopuściła się czynu, wskutek którego stała się niegodna tej odznaki.

§ 12. Nadanie, utratę lub pozbawienie odznaki odnotowuje się w aktach osobowych pracownika.

§ 13. W razie zgubienia, zniszczenia albo kradzieży odznaki lub legitymacji wydaje się nową odznakę lub duplikat legitymacji.

§ 14. Koszty związane z nadaniem odznaki są pokrywane ze środków budżetów terenowych organów administracji państwowej nadających odznakę, a jeżeli odznakę nadaje Minister Obrony Narodowej lub Minister Spraw Wewnętrznych — ze środków budżetu centralnego w części dotyczącej odpowiednio Ministerstwa Obrony Narodowej lub Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

§ 15. Minister Komunikacji ustali wzory:

- 1) wniosku o nadanie odznaki „Wzorowy Kierowca”,
- 2) legitymacji odznaki „Wzorowy Kierowca”.

§ 16. 1. Traci moc uchwała nr 313 Rady Ministrów z dnia 24 września 1963 r. w sprawie odznaki „Wzorowy Kierowca” (Monitor Polski Nr 73, poz. 362).

2. Pozostają w mocy decyzje o przyznaniu odznaki wydane na podstawie uchwały wymienionej w ust. 1.

§ 17. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

Załącznik do uchwały nr 5 Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1987 r. (poz. 23)

WZÓR ODZNAKI HONOROWEJ „WZOROWY KIEROWCA”

